അവസാനത്തെ വിസിൽ

ഇ. ഹരികുമാർ

അവസാനത്തെ വിസിൽ

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Houses seen from the back, a painting by Vincent van Gogh (1853–1890). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

അവസാനത്തെ വിസിൽ

പതിവുപോലെ നിന്നയ്ക്ക് കളികാണാൻ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ മുറ്റമുറ്റക്കുകയാണ്, കാണാൻ കഴിയാത്തതെന്ന സിനിമയെപ്പറ്റി. മുന്ന ചാനലുകളിൽ അവൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട സിനിമയാണ്. രണ്ടെണ്ണം മലയാളം, ഒന്ന് ഹിന്ദി. സ്ക്രീനിൽ പന്തുകളി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ആർജെന്റിനയുടെ ഒർട്ടേഗ പ്രതിസന്ധികൾ തകർത്തുകൊണ്ട് മുന്നേറുകയാണ്. മുന്നോട്ട്, മുന്നോട്ട്, ഗോൾപോസ്റ്റിനടുത്തേയ്ക്ക്. പിന്നെ... പെട്ടെന്ന് ഗോൾ അയാളുടെ കാൽക്കൽനിന്ന് തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ഹോളണ്ടിന്റെ ബർകാംപ് പന്തുകൊണ്ട് മറവശത്തേയ്ക്ക് മുന്നേറുകയാണ്.

രാജൻ എഴുന്നേറ്റു. അയാൾ ടിവി ഓഫാക്കിയില്ല. നിന അകത്തു് മുഖം വിർപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. അയാൾ പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ പ്രാക്ടീസിനു പോവ്വാണ്, നീ ടി. വി. കണ്ടോ.'

'ഞാൻ കാണ്ണില്ല്ല്യ' അവൾ നിരസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

'വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട.' അയാൾ ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടു. 'സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കണ്ടാൽ മതി. ഞാനൊരു കളിക്കാരനാണ്. സ്റ്റേറ്റ് ടീമിൽ ഉള്ള ആളാണ്. നല്ല കളിക്കാരനെന്നു പേരെടുത്തയാൾ. പക്ഷേ, വീട്ടിൽ ഞാനാരുമല്ല. ഞാൻ കളി കാണുന്നയ്ക്ക് അതിൽ നിന്നെന്തെങ്കിലും പഠിക്കാനുണ്ടോ എന്നു നോക്കാനാണ്. പല ടെക്നിക്കുകളും മറ്റുള്ളവർ കളിക്കുന്നതു കാണുമ്പോഴേ മനസ്സിലാവൂ. ഇപ്പോൾ ലോകകപ്പ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ലോകനിലവാരത്തിലുള്ള ടീമുകളാണ് കളിക്കുന്നതു് അതു് കാണാൻ ഇനി ഒരവസരം അടുത്ത ലോകകപ്പിന്റെ സമയത്തേകിട്ടൂ. അപ്പോൾ കറച്ചു സമയം അതിനമുമ്പിൽ ഇരുന്നു എന്നുള്ള വലിയൊരു തെറ്റായിട്ട് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല. നിനക്ക് ഒരു സിനിമ നഷ്ടമായെന്നല്ലേ ഉള്ളൂ. അതൊരു തീരാനഷ്ടമാണോ?'

അവൾ കറച്ച മയപ്പെട്ടപോലെ തോന്നി. അവൾ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾ കളി കണ്ടോളൂ, എനിക്ക് വിഷമമൊന്നുമില്ല.'

'എനിക്ക് പ്രാക്ടീസ് ഉണ്ട്. പോണം.'

'അപ്പോൾ ശശി വരുംന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല്യേ?'

അയാൾ നിന്നു. ശശി എന്തിനാണ് വരുന്നതു? ഒരാൾ വീട്ടിൽ വരാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ് പറയുക? ആ സമയത്ത് പ്രാക്ടീസിന്റെ കാര്യം ഓർത്തുമില്ല.

'എനിക്ക് പോവാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. കോച്ച് ഇപ്പോൾ തന്നെ എത്തിട്ടുണ്ടാവും. ശശി ഞാനില്ലാന്ന് കണ്ടാൽ പൊയ്യോളും.'

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ വശങ്ങളിൽ ചുവന്ന വരകളുള്ള നില ട്രൗസറും വെള്ള ടീഷർട്ടും ധരിച്ച് ബൈക്കിൽ കയറി ഓടിച്ചുപോയി. ഒരു തിരിവിലെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ ശശി നടന്നുവരുന്നതു കണ്ടു. ശശി തന്നെ കണ്ടുവോ എന്നറിയില്ല. അയാൾ ബൈക്ക് നിർത്താതെ ഓടിച്ചുപോയി. നിന്നാൽ പിന്നേയും വൈകും. വിട്ടിൽചെന്ന താനില്ലെന്നു കണ്ടാൽ അയാൾ തിരിച്ചുപൊയ്യോളും.

പന്ത് കാല്പകൾക്കിടയിൽ ഒരു പൂച്ചയെപ്പോലെ ഉരുമ്മിനിന്നു. രാജൻ പാസ് ചെയ്യുകയാണ്. കാല്പകളുടെ വിരലിൽ നിന്ന് പൊട്ടിവിരിയുന്ന ഹർഷം കാൽപടങ്ങളിൽ, കാല്പകളുടെ വണ്ണുകളിൽ, മുട്ടുകളിൽ തട്ടിത്തട്ടി മേലാസകലം പടരുകയാണ്. അയാൾ ഹാഫ്വേ ലൈനിലെത്തിയിരുന്നു. പന്ത് ലെഫ്റ്റ് എൾബാക്കായ ജോർജിന പാസ് ചെയ്തു തുരിച്ചുകിട്ടി. വീണ്ടും മുന്നോട്ട്. മറ്റടീം നന്നായി കളിച്ചിരുന്നു. രാജൻ പന്ത് സെന്റർഫോഹായ തോമസിനു പാസ് ചെയ്തു മുന്നേറി. തന്നെ മറ്റടീമിലെ സെന്റർഫോവേഡ് ലത്തീഫ് നല്ലവണ്ണം കവർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വീണ്ടും പന്ത് തന്റെ കാല്പകളിൽ. പാസ് ചെയ്യുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട്.

മുറ്റത്ത് ബൈക്ക് പാർക്ക് ചെയ്യുമ്പോൾത്തന്നെ അയാൾ ശശിയുടെ ചെരിപ്പു കണ്ടിരുന്നു. അയാൾ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തു കടന്നു. ശശി സോഫയിലിരുന്ന് ഒരു വാരിക വായിക്കുകയാണ്.

'ഞാനിപ്പോ ഇങ്ങട്ട് കയറിയതേയുള്ളു.' ശശി പറഞ്ഞു.

നിന അകത്തുനിന്ന് ഒരു ഗ്ലാസ് തണുത്ത വെള്ളവുമായി വന്നു. അവൾ ബൈക്കിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിരിക്കണം. വെള്ളം കടിച്ചുകൊണ്ട് രാജൻ ഷൂസുകൾ അഴിച്ചു. അയാൾ ഒരു സ്റ്റൂളിലാണ് ഇരുന്നത്. മേലാസകലം ചെളിയാണ്. കഴിയുന്നതും വേഗം കളിക്കണം. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

'ശശി ഇരിക്ക, ഞാൻ കളിച്ചുവരാം.'

ശശിയും എഴുന്നേറ്റു. 'ഞാൻ വെറുതെ വന്നതാ, പിന്നെ വരാം. താൻ കളിയൊക്കെ കഴിക്ക്.'

രാജൻ കനിഞ്ഞ് ഷൂസുകളെടുത്ത് കളിമുറിയിലേയ്ക്ക് നടന്നു.

'ഞാൻ കഴുകിവയ്യാം, നിങ്ങൾ കളിച്ചുകൊള്ളൂ.' നിന കൈനീട്ടി. അയാൾ കൊടുത്തില്ല. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് അയാൾ ചെയ്യാതിരുന്നതാണത്, അതിനശേഷവും ചെയ്യാനറിയാം.

'ഞാൻ കഴുകിക്കൊള്ളാം.' അയാൾ ശ്രുണ്ടിയോടെ പറഞ്ഞു. 'ശശി എപ്പോഴാണ് വന്നതു?'

'ശശിയോ?' നിന ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചു. 'കറച്ച നേരായി.'

അയാൾ അതു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. താൻ പോയ ഉടനെ വന്നിട്ടുണ്ടാകും. നിന പക്ഷേ, അതു പറഞ്ഞില്ല. രണ്ടു വാചകങ്ങൾക്കിടയിലെ ദൈർഘ്യം അയാളിഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഉത്തരം ആലോചിച്ചണ്ടാക്കുന്നപോലെ.

'അയാൾക്ക് ഞാനില്ലെന്നു കണ്ടാൽ തിരിച്ചു പൊയ്യടെ?'

'ഞാനെന്താ ചെയ്യും? അയാളങ്ങനെ ടിവിയും നോക്കി ഇരുന്നു. വന്ന ആളോട് പോവ്വാൻ പറയാൻ പറ്റോ?'

അതും ശരിയാണ്. വന്ന ആൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണല്ലോ. വെറുതെ ആളുകളെക്കൊണ്ട് ഓരോന്ന് പറയിപ്പിക്കാതിരിക്കയൊണ് നല്ലത്.

നിന ചായയുണ്ടാക്കി കൊണ്ടുവന്നു. അവൾ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന കാലിക്കപ്പ് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അയാൾ ആ കപ്പ് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അടിയിൽ ഇത്തിരി ചായയുണ്ടായിരുന്നത് പാടകെട്ടി ഉണങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ശശി വന്ന ഉടനെ ചായയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടാവണം. ഇനി നിനയ്ക്ക് ശശി വന്നതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയാൻ കാണും. അവൾ ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയാതെ ഒരവസരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കും.

ഉച്ചയൂണ കഴിഞ്ഞ് കിടക്കുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു. 'എനിക്ക് ഉറക്കം വര്ണില്ല, നമുക്ക് കറച്ച് സംസാരിച്ചുകൂടെ?'

'നീ ദിവസവും പകൽ മുഴുവൻ കിടന്നുറങ്ങുന്നതു കൊണ്ടാണത്; എനിക്ക് ഞായറാഴ്ച മാത്രേ പകല്വറക്കം പറ്റൂ.'

അവൾ തലയിണയിന്മേൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

'ശശി പറയ്യാണ് ഇപ്പോ വാഷിങ് മെഷിൻ വാങ്ങാൻ പറ്റിയ സമയാന്ന്.'

'എന്താ കാരണം?'

'കാരണം ഒന്നും എനിക്കറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, വില കറവായിരിക്കും ഇപ്പോ.'

'ഇപ്പോൾ വേൾഡ്കപ്പുകാരണം ടിവിക്കു മാത്രേ വിലകറവുള്ളൂ. പിന്നെ നമുക്കിപ്പോ വാഷിങ്മെഷിന്റെ ആവശ്യം ഒന്നും ഇല്ല. നിനക്ക് വിഷമാണെങ്കിൽ ഒരു ജോലിക്കാരിനെ വെക്കാം. അല്ലങ്കിൽ എന്റെ തുണിയൊക്കെ ഞാൻ തന്നെ തിരുമ്പിക്കൊള്ളാം.'

'അതു എളുപ്പം ഒന്നമല്ല നിങ്ങടെ തുണി തിരുമ്പാവാൻ. പ്രാക്ടീസുകഴിഞ്ഞു വന്നാൽ നിറയെ ചളിയായിട്ടുണ്ടാവും. അങ്ങനത്തെ തുണിയൊക്കെ വാഷിങ് മെഷിനിൽ ഇട്ടാൽ നല്ലോണം വൃത്യാവ്വംത്രെ.'

ശശി ഒരു സങ്കല്പം നിനയ്ക്കു വിറ്റു കഴിഞ്ഞു. ഇനി രക്ഷയൊന്നുമില്ല. ഇതിനു മുമ്പത്തേയ് സ്റ്റീൽ അലമാറയായിരുന്നു. അതു വാങ്ങാനെടുത്ത അഡ്വാൻസ് ഇനിയും തിരിച്ചടച്ചിട്ടില്ല. ഒരു കളിക്കാരനെന്ന പരിഗണനയുള്ളതുകൊണ്ട് അക്കൗണ്ടന്റ് അതുകർശനമായി പറയാറില്ല.

'ശശിടെ മൂന്ന് ഫ്രെന്റ്സിന്റെ വീട്ടിൽ വാഷിങ്മെഷിന്ണ്ടത്രെ. ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് വീഡിയോക്കോൺ, ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് ഐ.എഫ്.ബി., ഇനി ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് വേൾപൂൾ. വേണങ്കി കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചു തരാംന്ന് പറഞ്ഞിട്ട്ണ്ട്.'

അയാൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ അവൾ തുടർന്നു. 'കാണ്വാ നല്ലത് അപ്പോപ്പിന്നെ നമുക്ക് ഓരോന്നിന്റോ പ്രവർത്തനം മനസ്സിലാവൂം. വാങ്ങിയവരോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കീം ചെയ്യാം.'

'നമുക്ക് സാവധാനത്തിൽ ആലോചിക്കാം.' രാജൻ പറഞ്ഞു. 'എന്താ ധൃതി?'

അവൾ തൃപ്തയായില്ല. അവൾ അങ്ങിനെയാണ്. ഒരുകാര്യം മനസ്സിൽ വന്നാൽ പിന്നെ അതിന്റെ പിന്നാലെയാണ്. രാജൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ബൈക്കിൽ ശശിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി, അയാളോട്ട് സംസാരിച്ച് മൂന്ന വീടുകളിലും പോകണം കാര്യം ഉറപ്പിച്ചു വന്നാലെ അവൾക്ക് സമാധാനമാകൂ. രാജനാണെങ്കിൽ അതിന മയ്യാറല്ലതാനും.

അയാൾ വൈകുന്നേരം വിണ്ടും പ്രാക്ടിസിനു പോകന്ന കാര്യം ഓർത്തു. നിന പിണങ്ങുമെന്നറിയാം. പോകാതിരിക്കാൻ വയ്യ. മംഗലാപുരത്ത് മാച്ചിന് ഇനി ഒരാഴ്ചയെ ഉള്ളൂ.

'നമുക്കൊരു കാര്യംചെയ്യാം.' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'മംഗലാപുരത്തുനിന്ന് വല്ലതും കിട്ടിയാൽ അതുകൊണ്ട് വാഷിങ്മെഷിൻ വാങ്ങാം.'

'ജയിച്ചാലല്ലേ കിട്ടൂ' അവൾ വിശ്വാസമില്ലാത്തപോലെ പറഞ്ഞു.

'എന്താ ഞങ്ങൾ ജയിക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?'

'അങ്ങിനയല്ലാ...'

ഫുൾ ടീംതന്നെ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞത് കോച്ചായിരുന്നു. എങ്കിലേ കോർഡിനേഷനുണ്ടാവൂ. അപ്പോൾ ഒരുവശം മാത്രം കളിക്കലൊവും ഫലം. എന്നാലും സാരമില്ല. മറ്റവശം വെറും ഡമ്മി ടീം ആണ്. ലത്തീഫിന്റെ ഒപ്പം കളിക്കുക ഒന്നരുമാണ്. ഒരോവട്ടം ഗ്രൗണ്ടിലിറങ്ങുമ്പോഴും രാജനതു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ തന്റെ മനസ്സ വായിക്കുന്നപോലെയാണ് പന്ത പാസ് ചെയ്യുതരിക. പന്ത് എവിടേയ്ക്കാണ് പാസ്ചെയ്യതരേണ്ടതെന്ന് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞപോലെയാണ് അയാൾ അടിക്കുക. ഒരു പക്ഷേ, തന്നെപ്പറ്റി ലത്തീഫിനും അതേ അഭിപ്രായമുണ്ടാവും. രാജനും ലത്തീഫുമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു 2–0 ജയം ഉറപ്പാക്കാമെന്ന് കോച്ച് പറയ്യതുണ്ട്. രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ പന്ത് തടസ്സമില്ലാതെ മുന്നേറിക്കൊള്ളും.

മടങ്ങുമ്പോൾ രാമകൃഷ്ണന്റെ ഗെയ്റ്റ് തുറന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഗെയ്റ്റിനരേയുള്ള സ്വീകരണമുറിയുടെ വാതിലും തുറന്നുകിടക്കുകയാണ്. രാമകൃഷ്ണൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. രാജൻ ബൈക്ക് നിർത്തി ഹോണടിച്ചു. രാമകൃഷ്ണൻ തലയുയർത്തി കൈവീശി. അയാൾ എഴുന്നേറ്റുവരികയാണ്. രാജൻ ബൈക്കിൽനിന്നിറങ്ങാതെ ഇരുന്നു.

'എന്താ ഇന്നത്തെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞുവോ?' അയാൾ ചോദിച്ചു. കളികൾ യുദ്ധം തന്നെയാണെന്നാണ് രാമകൃഷ്ണന്റെ വാദം. യുദ്ധം പാടില്ലന്ന വാശിപിടിക്കുന്നവർ കളികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നും അയാൾ പറയുന്നു.

അയാൾ പറയാറുണ്ട്. 'ഞാൻ പറയുന്നത് ശരിയല്ലേ. ഫുട്ബാളിന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കാം. രണ്ടു ടീമുകൾ, രണ്ടു രാജ്യങ്ങളാണ്. നടുവിൽ അതിർത്തി രേഖയുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ മറ്റരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തി ലംഘിച്ചു കടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആക്രമണം. അതിന് നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നു, എതിരാളിയുടെ എതിർപ്പിനെ തട്ടിമാറ്റി മുന്നേറുന്നു. നഗ്നമായ ബലപ്രയോഗം. അവസാനം ഗോൾ പോസ്റ്റിന്റെ സ്വകാര്യതയിലേയ്ക്ക് അതിക്രമിച്ചുകടക്കുന്നു. അതിനെ കളിയെന്നെങ്ങിനെ പറയാം?'

'എല്ലാ കളികളും അങ്ങിനെത്തന്നെയല്ലേ?' രാജൻ ചോദിക്കും.

'ആവണമെന്നില്ല. ടെന്നിസ്, ഒരുദാഹരണം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തട്ടകത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്യാസങ്ങൾ കാട്ടുന്നത്. എതിരാളിയേക്കാൾ നൈപുണ്യമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടൂ നിങ്ങൾക്ക ജയിക്കാൻ. മറ്റവശത്തേയ്ക്ക് ഇരച്ചുകയറേണ്ട. ഫുട്ബാൾ അങ്ങിനയല്ല. അതിൽ അക്രമണസ്വഭാവമുണ്ട്, അശ്ലീലമായൊരു മനശ്ശാസ്ത്രമാണതിനു പിന്നിൽ. ആൻ ഇമ്മോറൽ ഫിലോസഫി.'

രാമകൃഷ്ണൻ വന്ന് ബൈക്കിന്റെ ഹാന്റിൽബാറിൽ പിടിച്ചു.

'അകത്തു വരുന്നോ?'

'ഇല്ല, കളിക്കണം.'

'എന്നാണ് ശരിക്കുള്ള യുദ്ധം?'

'അടുത്ത ഞായറാഴ്ച. ഇന്നലെ രാത്രി ബ്രസീലിന്റെ കളികണ്ടോ?'

'കണ്ടു.' രാമകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. 'എനിക്ക് ഫ്രാൻസ് ജയിക്കണമെന്നാണ്.'

'എന്താണങ്ങനെന്ന?'

'ഓരോന്നിന്റോ പ്രവർത്തനം മനസ്സിലാവൂം. വാങ്ങിയവരോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കീം ചെയ്യാം.'

'നമുക്ക് സാവധാനത്തിൽ ആലോചിക്കാം.' രാജൻ പറഞ്ഞു. 'എന്താ ധൃതി?'

അവൾ തൃപ്തയായില്ല. അവൾ അങ്ങിനെയാണ്. ഒരുകാര്യം മനസ്സിൽ വന്നാൽ പിന്നെ അതിന്റെ പിന്നാലെയാണ്. രാജൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ബൈക്കിൽ ശശിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി, അയാളോട്ട് സംസാരിച്ച് മൂന്ന വീടുകളിലും പോകണം കാര്യം ഉറപ്പിച്ചു വന്നാലെ അവൾക്ക് സമാധാനമാകൂ. രാജനാണെങ്കിൽ അതിന മയ്യാറല്ലതാനും.

അയാൾ വൈകുന്നേരം വിണ്ടും പ്രാക്ടിസിനു പോകന്ന കാര്യം ഓർത്തു. നിന പിണങ്ങുമെന്നറിയാം. പോകാതിരിക്കാൻ വയ്യ. മംഗലാപുരത്ത് മാച്ചിന് ഇനി ഒരാഴ്ചയെ ഉള്ളൂ.

'നമുക്കൊരു കാര്യംചെയ്യാം.' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'മംഗലാപുരത്തുനിന്ന് വല്ലതും കിട്ടിയാൽ അതുകൊണ്ട് വാഷിങ്മെഷിൻ വാങ്ങാം.'

'ജയിച്ചാലല്ലേ കിട്ടൂ' അവൾ വിശ്വാസമില്ലാത്തപോലെ പറഞ്ഞു.

'എന്താ ഞങ്ങൾ ജയിക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?'

'അങ്ങിനയല്ലാ...'

ഫുൾ ടീംതന്നെ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞത് കോച്ചായിരുന്നു. എങ്കിലേ കോർഡിനേഷനുണ്ടാവൂ. അപ്പോൾ ഒരുവശം മാത്രം കളിക്കലൊവും ഫലം. എന്നാലും സാരമില്ല. മറ്റവശം വെറും ഡമ്മി ടീം ആണ്. ലത്തീഫിന്റെ ഒപ്പം കളിക്കുക ഒന്നരുമാണ്. ഒരോവട്ടം ഗ്രൗണ്ടിലിറങ്ങുമ്പോഴും രാജനതു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ തന്റെ മനസ്സ വായിക്കുന്നപോലെയാണ് പന്ത പാസ് ചെയ്യുതരിക. പന്ത് എവിടേയ്ക്കാണ് പാസ്ചെയ്യതരേണ്ടതെന്ന് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞപോലെയാണ് അയാൾ അടിക്കുക. ഒരു പക്ഷേ, തന്നെപ്പറ്റി ലത്തീഫിനും അതേ അഭിപ്രായമുണ്ടാവും. രാജനും ലത്തീഫുമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു 2–0 ജയം ഉറപ്പാക്കാമെന്ന് കോച്ച് പറയ്യതുണ്ട്. രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ പന്ത് തടസ്സമില്ലാതെ മുന്നേറിക്കൊള്ളും.

മടങ്ങുമ്പോൾ രാമകൃഷ്ണന്റെ ഗെയ്റ്റ് തുറന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഗെയ്റ്റിനരേയുള്ള സ്വീകരണമുറിയുടെ വാതിലും തുറന്നുകിടക്കുകയാണ്. രാമകൃഷ്ണൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. രാജൻ ബൈക്ക് നിർത്തി ഹോണടിച്ചു. രാമകൃഷ്ണൻ തലയുയർത്തി കൈവീശി. അയാൾ എഴുന്നേറ്റുവരികയാണ്. രാജൻ ബൈക്കിൽനിന്നിറങ്ങാതെ ഇരുന്നു.

'എന്താ ഇന്നത്തെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞുവോ?' അയാൾ ചോദിച്ചു. കളികൾ യുദ്ധം തന്നെയാണെന്നാണ് രാമകൃഷ്ണന്റെ വാദം. യുദ്ധം പാടില്ലന്ന വാശിപിടിക്കുന്നവർ കളികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നും അയാൾ പറയുന്നു.

അയാൾ പറയാറുണ്ട്. 'ഞാൻ പറയുന്നത് ശരിയല്ലേ. ഫുട്ബാളിന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കാം. രണ്ടു ടീമുകൾ, രണ്ടു രാജ്യങ്ങളാണ്. നടുവിൽ അതിർത്തി രേഖയുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ മറ്റരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തി ലംഘിച്ചു കടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആക്രമണം. അതിന് നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നു, എതിരാളിയുടെ എതിർപ്പിനെ തട്ടിമാറ്റി മുന്നേറുന്നു. നഗ്നമായ ബലപ്രയോഗം. അവസാനം ഗോൾ പോസ്റ്റിന്റെ സ്വകാര്യതയിലേയ്ക്ക് അതിക്രമിച്ചുകടക്കുന്നു. അതിനെ കളിയെന്നെങ്ങിനെ പറയാം?'

'എല്ലാ കളികളും അങ്ങിനെത്തന്നെയല്ലേ?' രാജൻ ചോദിക്കും.

'ആവണമെന്നില്ല. ടെന്നിസ്, ഒരുദാഹരണം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തട്ടകത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്യാസങ്ങൾ കാട്ടുന്നത്. എതിരാളിയേക്കാൾ നൈപുണ്യമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടൂ നിങ്ങൾക്ക ജയിക്കാൻ. മറ്റവശത്തേയ്ക്ക് ഇരച്ചുകയറേണ്ട. ഫുട്ബാൾ അങ്ങിനയല്ല. അതിൽ അക്രമണസ്വഭാവമുണ്ട്, അശ്ലീലമായൊരു മനശ്ശാസ്ത്രമാണതിനു പിന്നിൽ. ആൻ ഇമ്മോറൽ ഫിലോസഫി.'

രാമകൃഷ്ണൻ വന്ന് ബൈക്കിന്റെ ഹാന്റിൽബാറിൽ പിടിച്ചു.

'അകത്തു വരുന്നോ?'

'ഇല്ല, കളിക്കണം.'

'എന്നാണ് ശരിക്കുള്ള യുദ്ധം?'

'അടുത്ത ഞായറാഴ്ച. ഇന്നലെ രാത്രി ബ്രസീലിന്റെ കളികണ്ടോ?'

'കണ്ടു.' രാമകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. 'എനിക്ക് ഫ്രാൻസ് ജയിക്കണമെന്നാണ്.'

'എന്താണങ്ങനെന്ന?'

'എല്ലാവരുടും ബ്രസീലിനെ പിൻതാങ്ങുമ്പോൾ എനിക്കങ്ങിനെ തോന്നുന്നു. ഒഴുക്കിനെതിരെ നിന്താനുള്ള താല്പര്യം മാത്രമല്ല. എനിക്ക് ബ്രസീലിന്റെ കളി ഇഷ്ടമല്ല; തികച്ചും അസന്താർഗ്ഗികമായ ഒരു കളിയിൽ അശ്ലീലമായ എന്തോ ഉണ്ടവരുടെ നിക്കങ്ങളിൽ. ഫ്രെഞ്ചുകാർ കളിക്കുമ്പോൾ എനിക്കങ്ങിനെ തോന്നിയിട്ടില്ല'

'പക്ഷേ, ഇത്തവണ ബ്രസീൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോകും കപ്പ്'

'ജയിക്കാമായിരിക്കും. ഒരു ജനത എത്രത്തോളം നിഷ്ഠരാകന്നവോ, അത്രതന്നെ ജയിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും ഏറ്റന്നു. പെനൽട്ടി അടിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന കളിക്കാരന് മുമ്പിലുള്ള വിശാലമായ ഗോൾപോസ്റ്റിൽ ഏകനായി, വിയർക്കുന്ന കൈകളോടെ നിൽക്കുന്ന ഗോളിയിൽ അനുകമ്പതോന്നിയാൽ കഴഞ്ഞില്ലേ കാര്യം? ആ സമയത്ത് വേണ്ടത് കില്ലിങ് ഇൻസ്റ്റിങ്ക്ട് തന്നെ. ആട്ടിന്റെ മുമ്പിലെ അറവുകാരന്റെ മനോഭാവം. ഒരു വെട്ട് രണ്ടു കഷ്ടം. ഒരു കളിക്കാരനിൽ അന്നേരം കടിക്കൊള്ളുന്നതു് അതേ അറവുകാരനല്ലേ?

രാജന് ഒന്നും പറയാനണ്ടായിരുന്നില്ല. കളികൾ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നവെന്ന് ഒരിക്കൽ അയാൾ പറഞ്ഞു. രാമകൃഷ്ണന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും മൈത്രിയിൽ വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനമായിരിക്കണം. രാമകൃഷ്ണന്റെ മുമ്പിൽ അടിയറ പറയുകയാണ് പതിവ്.

നിന ടിവിക്കു മുമ്പിലായിരുന്നു. ഒരു പാട്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഏതെങ്കിലും സിനിമയായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ചിത്രഗീതമായിരിക്കും.

'ചായയുണ്ടാക്കണോ?'

'നീ സിനിമ കണ്ടോ, ഞാനണ്ടാക്കാം.' അയാൾ കളിക്കാനായി കളിമുറിയിൽ കയറി. അവൾ സിനിമയാണ് കാണന്നതെങ്കിൽ എഴുന്നേല്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. രസച്ചരടു മുറിഞ്ഞുപോകും. പിന്നെ അടുക്കളയിൽ ജോലിയെടുക്കാൻ അയാൾക്കിഷ്ടമായിരുന്നതാനും. കളികഴിഞ്ഞ് അയാൾ അടുക്കളയിൽ പോയി ചായക്കു വെള്ളം വെച്ചു. അപ്പോഴാണ് അയാൾ കണ്ടതു് കപ്പും സോസറും വച്ചിരുന്ന ടെയിൽ വെള്ളം. നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഒരു കപ്പ് മാത്രം നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിഥികൾ വരുമ്പോൾമാത്രമേ കപ്പും സോസറും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ ഗ്ലാസിലേ ചായകുടിക്കാറുള്ളൂ. ആരായിരിക്കും വന്നിട്ടുണ്ടാവുക?

ചായഗ്ലാസുമായി സോഫയിൽ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ചോദിച്ചു' ആരെങ്കിലും വന്നിരുന്നോ?'

'ഇല്ല' ടിവിയിൽനിന്ന് കണ്ണെടുക്കാതെ നിന പറഞ്ഞു. 'എന്തേ?'

'ഊം ഒം, ചോദിച്ചതാ.'

ആരെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ താമസിയാതെ അറിയും. നിനയ്ക്ക് എപ്പോഴും ജാഗ്രതയോടെ ഇരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അശ്രദ്ധമായൊരു നിമിഷത്തിൽ അവൾ അവളെത്തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ് പതിവ്.

രാത്രി കിടക്കുമ്പോൾ നിന പറഞ്ഞു. 'വാഷിങ് മെഷിൻ വാങ്ങുമ്പോ ഓട്ടൊമാറ്റിക് തന്നെ വാങ്ങ്യാന് നല്ലത്.'

'അതെന്താ?'

'ഓട്ടൊമാറ്റിക്കാവുമ്പോ നമ്മൾ ഒന്നും അറിയണ്ട. അല്ലെങ്കില് ഒരു ടബ്ബിൽനിന്ന് മറ്റേ ടബ്ബിലേയ്ക്കിടാനം മറ്റും മെനക്കെടൊണ്ട്.'

'നോക്ക് നിന, നമുക്ക് കൊക്കിലൊതുങ്ങുന്നത് വാങ്ങാൻ നോക്കാം. വല്ലാതെ വിലകൂടുതലാണെങ്കിൽ വാങ്ങാൻ പറ്റില്ല. പറഞ്ഞേക്കാം. മംഗലാപുരം മാച്ച് അറിഞ്ഞിട്ടേ അത്രതന്നെ പറ്റൂ. തോറ്റാൽ ഒന്നും കിട്ടില്ല. ജയിച്ചാൽത്തന്നെപോരാ, ഏറ്റവും നല്ല കളിക്കാരനുള്ള സ്പോൺസറുടെ സമ്മാനംകൂടി കിട്ടണം. അത് പതിനായിരമാണ്. നിന്റെ പ്രശ്നമെന്തെന്നാൽ ഒരാശയം കിട്ടിയാൽ അതിന്മേൽ നീ നിമഗ്നയാകുന്നു. അതു തകർന്നുവീഴുമ്പോൾ നീ കഠിനമായി പറയാറില്ല.

'ശശിടെ മൂന്ന് ഫ്രെന്റ്സിന്റെ വീട്ടിൽ വാഷിങ്മെഷിന്ണ്ടത്രെ. ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് വീഡിയോക്കോൺ, ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് ഐ.എഫ്.ബി., ഇനി ഒരാളടെ വീട്ടില്ച് വേൾപൂൾ. വേണങ്കി കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചു തരാംന്ന് പറഞ്ഞിട്ട്ണ്ട്.'

അയാൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ അവൾ തുടർന്നു. 'കാണ്വാ നല്ലത് അപ്പോപ്പിന്നെ നമുക്ക് ഓരോന്നിന്റോ പ്രവർത്തനം മനസ്സിലാവൂം. വാങ്ങിയവരോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കീം

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>